

35 Й рече ймъ Іисусъ: ю-
ще малко време є свѣтъ въ
васъ: ходите, доклѣ имате
свѣтъ, да вы не зафѣне те-
мнина та: а който ходи
въ темнина та, не знає кж-
де ѿйва.

36 Доклѣ имате свѣтъ,
вѣрѹйте въ свѣтъ, да
вждете сїнове на свѣтъ,
тіа (словеса) ѹзговори Іи-
сусъ, и послѣ ѿйде та се
скрѹ ѿ нїхъ.

37 И со всѣ това щото
соговори толко знаменїа
предъ нїхъ, пакъ не повѣ-
роваха въ него.

38 За да се исполніи сло-
вотона-пророка Исаїа, що-
то рече: Господи, кой по-
вѣровавъ на наша та пропо-
вѣдь; и мышца та Госпо-
дна комъ се ѿкруши;

39 Затова не можеха да
вѣрѹватъ. Защо то паки
рече Исаїа:

40 Слѣпилъ имъ є очи
те, и ѿкаменилъ сердца та:
за да не видатъ съ очи те
и разумѣатъ съ сърдце то,
и ѿврната се ѿцикли ги.

41 Тіа (словеса) рече Іи-
сусъ, когато видѣ слава та
мъ, и говори за него.

42 Обаче и ѿ кнази те
мнозина повѣроваха въ не-
го: но Заради фаріеи тене
и сповѣдахаха, даги не ис-
пѣдатъ ѿ сонмище то.

43 Защо то возлюбиха по-

многѡ слава та чловѣческа,
нежели слава та Божія.

44 Й Іисусъ ѹзвыка, и
рече: който вѣрѹва въ мѣ-
не, не вѣрѹва въ мѣне, но
въ ѿногоба, който ме є
пратилъ.

45 И който глѣда мѣне,
глѣда ѿногоба който ме є
пратилъ.

46 Йзвѣдойдохъ свѣтъ въ
міръ, за да не ѿстани въ
темнина та никой, който
вѣрѹва въ мѣне.

47 И който чве словеса та
мои, и не повѣровав ги, ѿзъ
не ѿшемъ да мѣ сдимъ: защо-
то не дойдохъ да сдимъ
міръ, но да спасемъ міръ.

48 Който се ѿмета ѿ мѣ-
не, и не прїйма мой та дѣмъ,
има ѿногоба който мѣ сд-
ди: слово то което дѣмъхъ
(ѿзъ), то ще да мѣ сди въ
послѣдній денъ.

49 Защо то ѿзъ ѿ себѣ си
не дѣмъхъ: но ѿци кой-
то ме прати, той ми запо-
вѣда, що да речемъ, и
що да дѣмъ.

50 И знамъ защо негова
та заповѣдь є животъ вѣч-
ній. тіа прочее (словеса)
щото ѿзъ говоримъ, как-
вото ми ги є рѣкъ ѿци
мой, така ги говоримъ.

ГЛАВА ГГ.

А предъ праздникатъ на-
пасха та, понеже знаешъ